

CHÙM THƠ 246
CN 34 TN B
LỄ CHÚA GIÊ-SU KI-TÔ VUA
PM. CAO HUY HOÀNG

ÒA

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan. (Ga 18, 33b – 37)

Khi ấy, Philatô hỏi Chúa Giêsu rằng: "Ông có phải là Vua dân Do-thái không?" Chúa Giêsu đáp: "Quan tự ý nói thế, hay là có người khác nói với quan về tôi?"

Philatô đáp: "Ta đâu phải là người Do-thái. Nhân dân ông cùng các thượng tế đã trao nộp ông cho ta. Ông đã làm gì?" Chúa Giêsu đáp: "Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì những người của tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp cho người Do-thái, nhưng mà nước tôi không thuộc chốn này".

Philatô hỏi lại: "Vậy ông là Vua ư?"

Chúa Giêsu đáp: "Quan nói đúng. Tôi là Vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về Chân lý. Ai thuộc về Chân lý thì nghe tiếng Tôi".

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

ANH VIẾT HOA TÊN EM

Anh có cần viết hoa tên em
Như tên một người tình anh chiêm ngưỡng
Bởi người tình anh vẫn hằng chiêm ngưỡng
Chấp nhận viết tên thường dưới miệt ruộng nhân gian

Anh có cần khen ngợi em rõ ràng
Như đã tụng ca người anh tôn thờ là chí thánh
Bởi người rất xứng đáng tụng hô là chí thánh
Đã trở nên loài bất hạnh đáng thương

Anh có cần lau lệ em sâu vương
Như lau mắt người đáng ra không khóc
Mà bởi trái tim chạnh lòng thương xót
Máu lệ hồng trào tuôn giọt lung linh

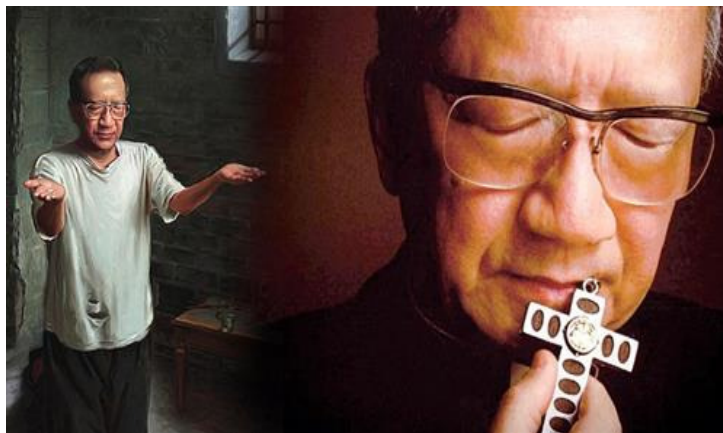
Vâng! Anh sẽ viết hoa tên em
Hỡi người anh yêu, tên em là Đau Khổ
Sẽ tôn vinh em, vết thương đời loang lổ
Vì khổ đau em, cứu độ khổ đau người

Vâng! Anh sẽ tung hô em vạn đời
Hỡi người anh yêu, tên em là khiêm nhường
Bởi em đã hóa thân thành người anh chiêm ngưỡng
Cúi thấp đời mình xuống bắt hạnh nhân gian

Vâng! Anh sẽ lau giọt lệ mắt em
Đang tuôn chảy trên trăm nghìn đôi mắt
Bởi người anh yêu đã từng bung mặt
Giữa nhục sâu trên cõi đất vô tâm

Đau Khổ ơi! Anh viết hoa tên em
Như viết tên Người Vì Yêu, Đau Khổ
Tấm Lòng Xót Thương, Tấm Lòng Cứu Độ
Tấm lòng Vua Yêu tuôn đổ mưa yêu...

Hương Nam, 17-11-2015, Mừng Lễ Chúa Ki-tô Vua 2015

TÌNH YÊU THÔNG TRỊ ĐẤT TRỜI

“Trong những thị kiến ban đêm, tôi mãi nhìn thì kia: có ai như một Con Người đang ngự giá mây trời mà đến. Người tiến lại gần bên Đấng Lão Thành và được dẫn đưa tới trình diện. Đấng Lão Thành trao cho Người quyền thống trị, vinh quang và vương vị; muôn người thuộc mọi dân tộc, quốc gia và ngôn ngữ đều phải phụng sự Người. Quyền thống trị của Người là quyền vĩnh cửu, không bao giờ mai một; vương quốc của Người sẽ chẳng hề suy vong” (Đn 7,13-14)

Con Thuyền Mây chở Tình Yêu xuống thế
Làn Gió ngoạn nâng nhẹ cỗ hồng xa
Nắng Lung Linh soi Châu Báu Ngọc Ngà
Trước Cung Điện, bên Thánh Tòa Thương Xót

Ôi Tình Yêu, một Tình Yêu dịu ngọt
Từ thần thiêng nên bèo bọt tan hoang
Xuống mà chi nơi mất dấu địa đàng
Thương mà chi đóm tro tàn tuyệt tận

Tự chuốc vào mình, lao đao lận đận
Tự xóa đi niềm vạn hạnh vinh sang
Tự hóa thân nên kiếp tội muôn ngàn
Tự đầy đọa ngôi thiên hoàng vĩnh cửu

Có phải Tình Yêu là nghe lời kêu cứu
Của dân tình nơi bờ bụi trăm luân
Và Tình Yêu là bước xuống thật gần
Tay trao tay nắm tình thân nhiệm lạ

Con Thuyền Mây chở Tình Yêu đẹp quá
Mãnh liệt oai hùng, nghiêng ngã khổ đau
Chỉ Tình Yêu mới có đủ phép màu
Làm cho tội biến mau thành hồng phúc

Ôi! Tình Yêu, cả gian trần phủ phục
Mọi quốc gia, dân tộc phải nghiêng mình
Chỉ Tình Yêu mới Cứu Độ sinh linh
Vui hạnh phúc cõi trường sinh vĩnh cửu

Hương Nam, 17-11-2015

HỒ GIANG A

CÓ YÊU CHƯA?

“Ông có phải là Vua dân Do Thái không” ? (Ga 18, 33)

“Ông là Vua sao?” (Ga, 18, 37)

Tự thân con không làm nên hạt bụi
Mà nông cuồng hạch hỏi Đấng Hóa Công
Chút lưu linh trong gió cát bênh bông
Dám tra khảo chính cội Nguồn Thần Khí

Rất u mê chẳng biết gì chân lý
Lại xưng hùng đưa thể kỷ vào xuân
Mớ trí khôn, lộn khoa học giữa chừng
Ngữ siêu việt, tưởng toàn năng vô đối

Là tội nhân kết án người vô tội
Phận vong nô tống ngục Đức Tự Do
Loài dối gian lừa bịp lắm, lắm trò
Giả nhân nghĩa ban cho lòng thương xót

Đền bao giờ con ngộ mình bèo bọt
Thoáng mong manh trong thế giới phù sinh
Chức trọng, quyền cao cũng chẳng bởi mình
Mà bởi Đấng Yêu Chí Tình ban tặng

Xin cho con lắng sâu vào cõi lặng
Và trả lời cuộc thăm vấn công minh
Có yêu chưa? Có yêu đến quên mình?
Có dám chết vì chân tình cứu rỗi?

Ai chưa yêu, ấy là người có tội
Đã yêu rồi, làm một với Vua Yêu! (1)

(1) Mt 25,31-46

ở giảng hồ, 16-11-2015

Lễ Chúa Ki-tô Vua 2015

KHÔNG GÌ LÀ KHÔNG THỂ

(x. Ga 18,33b-37)

Có thể nào là Vua Trời Cao Cả
Mà hình hài tàn tạ chốn lao đao
Có thể nào là Quân Vương danh giá
Mà dung nhan hèn hạ dưới thấp sao

Có thể nào là Thiên Hoàng cực thánh
Lại bản hàn, bất hạnh đến thế lương
Có thể nào là Uy Linh khôn sánh
Giờ khoan tay chết lặng giữa công đường

Có thể nào là Vòng Dương cực trọng
Tắt ánh hồng rơi rụng xuống âm u
Có thể nào là Khởi Nguyên Nguồn Sống
Lại tầm thường trong thân phận Giê-su

.....

Chuyện không thể, luôn luôn là có thể
Khi Tình Yêu là chính lẽ thường chân
Cõi trời cao và phận người dẫu bề
Mấy cách xa cũng bỗng hóa nên gần

Nào ai thấu Đấng Quyền Năng tuyệt đối
Đã tác sinh nên muôn vật muôn loài
Đấng ngự trên chín tầng xanh vờ vợi
Lại vô cùng thương xót cõi trần ai

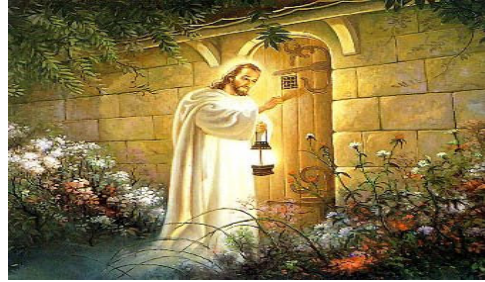
Hãy cảm tạ Chúa là Vua cao cả
Vua Quyền Năng, Vua Nhân Ái, Từ Bi
Đối với Chúa không gì là không thể
Bởi Tình Yêu luôn chấp nhận cho đi

*ở giảng hồ, 17-11-2015
Mừng Lễ Chúa Ki-tô Vua 2015*

BA CHUÔNG

NGƯỜI KHÔNG XÔ ĐẨY CỬA

*“Thiên Chúa không xô đẩy cánh cửa, Người xin phép được bước vào”
(Đức Thánh Cha Phan-xi-cô 18-11-2015)*

Trước mắt con,
cánh cửa của Lòng Thương Xót Chúa
chờ nhận nơi con lòng sám hối thực thà
chờ ban cho con ân sủng thứ tha
hãy can đảm mở cửa ra, đừng ngại

Chúa đã đứng sẵn sàng, và đứng mãi
Người không xô, cũng không đẩy cửa vào
bước ra nào, sẽ hạnh phúc biết bao
gặp chính Chúa, gặp bạn bè Chúa nữa

đã bao năm bọc thép hoài cánh cửa
sẽ làm con tàn tạ đến hư vong
lời yêu thương phải cứ chạy lòng vòng
con hạ nhục mỗi tình thiêng thánh lắm

sao cứ để lòng mình ra nguội ngăm
cho cuộc đời thành cứng rắn, khô ran
mau bước ra nhận ánh nắng bình an
nhận giọt xót thương vỡ tràn con mưa phúc

mở cửa ra đi con
Người không xô đẩy cửa
Người chỉ đứng đợi chờ
thâm xin phép con thôi
hãy bước ra, gặp gỡ Người
và gặp gỡ cả gia đình nhân loại...

*Ba Chuông, 20-11-2015
(Theo Bài Giáo Lý của Đức Thánh Cha Phan-xi-cô, 18-11-2015)
(xem: <http://vietcatholic.com/News/Html/161988.htm>)*

SỰ THẬT

Sự Thật là chi
Là có một vì Thiên Chúa
Đã xuống làm người ở giữa chúng ta
Tình yêu của Thiên Chúa bao la
Lòng thương xót, thứ tha là vô hạn

Sự Thật là chi
Người là Chúa, bỗng dưng là bạn
Với đám tội đồ, quân phản loạn, bọn cùng đinh
Với gái hư thân, phường thu thuế, kẻ tội tình
Bạn vì yêu, yêu hiến mình cứu bạn

Sự Thật là chi
Là cho đi không hề tính toán
Cho cả mạng mình, chuộc mạng thể nhân
Mấy khổ đau, bao nhục nhã, chẳng ngại ngần
Miễn nhân loại thoát tử thần hủy diệt

Sự Thật là chi
Là một tình yêu chân thành, chí thiết
Cùng lễ dâng là một lễ xin vâng
Đánh đổi Con, để được cả nhân trần
Dẫu nếm ruột, cũng không cần thương tiếc

Sự Thật là chi
Là bỏ ngai vàng uy phong lẫm liệt
Xuống giang hồ biên biệt chốn lưu linh
Để chứng minh rằng có một mối tình
Còn lớn hơn cả cung đình trọng thể

Sự Thật là chi
Là đưa người yêu thoát vòng dâu bể
Về cung đình trọng thể, cõi trường sinh...

Ba Chuông, 19-11-2015

M. SAO KHUÊ

HÓA RA TÔI CHẴNG YÊU NGƯỜI

Hóa ra tôi chẳng yêu người
Chỉ là yêu chính cái tôi riêng mình
Thảo nào lòng chẳng an bình
Hoài mong người biết đáp tình tôi yêu

Giả như có một buổi chiều
Chẳng nghe người nói, buồn thiu trong lòng
Thì tôi vừa trách, vừa trông
Người sao không nhớ, càng không công bằng

Tôi để lòng, lạnh như băng
Chẳng thềm yêu nữa, thà rằng cô đơn

...
Chiều nay, tôi, kẻ ngậm hờn
Bước vào nhà Chúa, vắng trơn, không người
Ngọn đèn nhà tạm chơi vơi
Lập lờ như muốn nói lời tri âm

Rằng yêu là hãy âm thầm
Cho đi hết dạ, hết tâm, hết lòng
Cho đi chẳng để hoài mong
Người yêu đền trả, như xong nợ tình

Chúa ơi con bỗng giật mình
Con chưa đồng dạng, đồng hình Vua Yêu

*M. Sao Khuê, 17-11-2015
mùng Lễ Chúa Ki-tô Vua*

VUA THA THỨ

em tốt lành, thánh thiện lắm sao
mà để lòng thù dài hơn năm tháng
thù tội người, hay thù người xúc phạm
hay chẳng muốn là bè bạn Đức Thứ Tha?

một đời mình trong cùng cõi người ta
ai hoàn hảo mà không tha không thứ
chuyện lỗi lầm cứ đây trong cổ sử
trái tim em ghen ứ, chẳng bình yên

tha thứ đi, học khiêm nhượng dịu hiền
của chính đáng có quyền lên án tử
đang khoan tay xin cúi mình nhận tội
thay cho nhân loại đáng chết nghìn thu

tha thứ đi, hỡi bạn Đức Giê-su
đừng giữ mãi lòng thù kia hóa đá
mềm ra đi trước khi thân tàn tạ
để được còn tất cả cõi thần thiêng

tha thứ đi, để mặc lấy linh quyền
của Vua Cả dịu hiền và khiêm nhượng
Người thống trị, vinh quang, Người uy dũng
vì xót thương, vì vô lượng thứ tha...

“Kẻ yếu không bao giờ có thể tha thứ. Tha thứ là phẩm chất của kẻ mạnh.”
The weak can never forgive. Forgiveness is the attribute of the strong.
Mahatma Gandhi

M. Sao Khuê, 18-11-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

CẢM ƠN ÔNG CHỦ TRẠI HEO XẤU BỤNG

Cảm ơn ông chủ trại heo xấu bụng
Chẳng lo cho người làm ăn uống đáng công
Cảm ơn ông bỏ đói tôi rất ruột, rất lòng
Để tôi phải ăn bã heo cho qua bữa

Xin lỗi ông vì tôi nặng lời chửi rủa
Bởi nào có hay ý Chúa dùng ông
Phải đói khát, phải nhục nhã chất chồng
Tôi mới hiểu tấm lòng Cha vĩ đại

Cảm ơn ông, nhờ ông tôi nhận nài
Nuốt lệ đời chờ làm lại đời tôi
Không để gì oan uổng mấy năm trôi
Trong lầm lạc, buông xuôi đây bất hạnh

Xin lỗi ông, ông vẫn chưa là thánh
Mà Chúa vẫn dùng, cảnh tỉnh lòng tôi
Cho tôi ngộ ra lượng cả cao vời
Của Cha tôi, của Chúa Trời huyền diệu

Cảm ơn ông bởi vì không thể thiếu...
Không thể thiếu ông trong kỷ yếu đời tôi
Ông có xấu xa trong con mắt loài người
Thì Thiên Chúa vẫn mời ông vào chỗ...
Chỗ của tình thương
Chỗ của ơn Cứu Độ....

Gã Tuần Phiên, 18-11-2015
Chuẩn bị đón mừng Năm Thánh Lòng Thương Xót

CHIỀU CUỐI THU

Gió chiều thu nói mấy lời
Thuyền trăng đã sẵn kia rồi ngã tây
Chẳng chờ anh già thoáng mây
Bởi chân, thiện, mỹ đang đầy nhớ nhung

Muốn anh về cõi vô cùng
Vui niềm hạnh ngộ, trùng phùng huyền siêu
Cho anh uống nước tình yêu
Nơi nguồn hằng sống mỹ miều thiên ân

Thuyền trăng sáng đẹp vô ngần
Ánh muôn tia, cực khoan nhân, cực hồng
Chen trong nghìn sợi trinh trong
Chở che anh trọn tình nồng dâng trao

Bấy giờ em biết làm sao
Bài thơ cũ đã buồn màu rong rêu
Câu thơ mới, thật diễm kiều
Thương anh Chúa gọi vào chiều tân hôn

*Gã Tuân Phiên, 13-11-2015
(Tặng bạn....., chiều hấp hối)*

NGỤC TÙ THỜI ĐẠI MỚI

Cảnh tù ngục ngày xưa kinh hãi quá
Còn bây giờ dễ thương lạ, Chúa ơi
Giám giữ con trong ảo vọng tuyệt vời
Con cứ ngỡ là thiên đường hạnh phúc

Nào có hay chính đây là tù ngục
Rất khang trang, rất sung túc, rất vinh sang
Bữa cơm thừa mứa, dư giả bạc vàng
Vô số trò đời truy hoan, khoái lạc

Con cảm dỗ hôm nay là thèm khát
Giàu phù vinh, đẹp bèo dạt, mây trôi
Thỏa thoág qua, vui chóng vánh trần đời
Rồi sao nữa về sau không cần biết

Con đang sống nhưng linh hồn đã chết
Tự đưa mình vào hủy diệt hư vong
Bởi con không chiến đấu nổi cõi lòng
Lòng thèm khát, lòng tham lam, lòng kiêu ngạo

Xin Các Thánh Người Việt Nam, Tử Đạo
Phù giúp con chiến đấu với ba thù
Một cái tôi, một khoái lạc, một phù du
Đưa con thoát ngục tù thời đại mới

Chúa biết rõ con là người yếu đuối
Bởi lòng tin yêu hay thay đổi, bất trung
Xin giữ con trọn lời hứa thủy chung
Vững tin Chúa, yêu đến cùng, đến tận

Xin giúp con quyết tâm và chiến thắng
Nhờ tình yêu, nhờ sức mạnh Chúa Giê-su...

Gã Tuần Phiên, 17-11-2015

